

Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego (KSRR), przyjęta przez rząd w lipcu ub. r. wprowadziła zmiany w modelu polityki regionalnej, w tym inne podejście do jednostek terytorialnych – obecnie postrzegane są one nie administracyjnie – ze względu na szczebel podziału, a funkcjonalnie – w zależności od typu terytorium, jego pozycji i funkcji w obszarze. Założenia polityki regionalnej wyznaczają podstawy doboru priorytetów i działań zarówno w regionalnych, jak i krajowych programach operacyjnych, regulujących finansowanie funduszami europejskimi projektów realizowanych zarówno przez podmioty publiczne, jak i prywatne.

Ministerstwo Rozwoju Regionalnego przystępując do prac nad KSRR zmieniło podejście do polityki regionalnej. Po pierwsze, założono odejście od funkcji redystrybucji funduszy na rzecz funkcji wykorzystania potencjałów terytoriów dla osiągnięcia celów rozwoju kraju (wzrostu, zatrudnienia, spójności). Po drugie, założono odejście od kilku różnych polityk sektorowych wobec terytorium na rzecz jednej polityki, określającej dla terytorium cele dla wszystkich podmiotów publicznych.

Wychodząc z powyższych założeń, cel strategiczny polityki regionalnej sformułowano jako „efektywne wykorzystywanie specyficznych regionalnych i innych terytorialnych potencjałów rozwojowych dla osiągania celów rozwoju kraju – wzrostu, zatrudnienia i spójności w horyzoncie długookresowym”. Następnie sformułowano trzy cele polityki regionalnej do roku 2020: 1. Wspomaganie wzrostu konkurencyjności regionów; 2. Budowanie spójności terytorialnej i przeciwdziałanie marginalizacji obszarów problemowych; 3. Tworzenie warunków dla skutecznej, efektywnej i partnerskiej realizacji działań rozwojowych ukierunkowanych terytorialnie. Pierwszy cel koncentruje działania wspierające potencjał rozwojowy największych miast, w których mieszka 35% populacji, ale w których wytwarzana jest połowa krajowego PKB. Działania podejmowane w ramach drugiego celu mają wspomagać restrukturyzację ośrodków zlokalizowanych na obszarach o najniższych wskaźnikach gospodarczych, zagrożonych marginalizacją. Trzeci cel ma charakter wspierający dwa poprzednie. Chodzi o rozwijanie umiejętności administracji publicznej sprawnego zarządzania rozwojem regionalnym. Zgodnie z przyjętym założeniem „jednej polityki” cele te – rozpisane na cele cząstkowe i działania – realizowane mają być przez poszczególne szczeble administracji publicznej. Jednocześnie każdy z trzech celów rozpisany został w układzie terytorialnym, tj. na poziomie regionu, ośrodka miejskiego i obszaru wiejskiego.

Autorzy Strategii wyciągnęli wnioski, iż dotychczas część z interwencji publicznej wspierała projekty, które nie przyczyniały się do długofalowego wzrostu gospodarczego. Jako przykład budowania niewykorzystanej infrastruktury, wskazano brak odpowiedniej liczby użytkowników rozbudowywanej sieci wodociągowej, na obszarach o niskim poziomie rozwoju. Dlatego przyjęto zasadę koncentracji, w myśl której, w ramach polityki regionalnej nie wspierane są inwestycje budownictwa mieszkaniowego, inwestycje w zakresie infrastruktury społecznej – podnoszące co prawda jakość życia, ale nie przyczyniające się do rozwoju społeczno-gospodarczego. Przewidziano, że fundusze publiczne nie mogą wspomagać przedsięwzięć, które mogą i powinny być sfinansowane z kieszeni prywatnej (i pada tu przykład budowy basenu). Natomiast projekty przedsiębiorców mogą być wspierane, ale tylko, jeśli zgodne są i służą osiągnięciu celów Regionalnych Strategii Innowacji. Odchodzi się także od bezpośredniego dotowania przedsiębiorstw na rzecz wspierania funduszy pożyczkowych i doreczeniowych.

Zauważmy, że to nowe podejście do polityki regionalnej, kładące nacisk na wspieranie wyłącznie tych działań, które przekładają się na rozwój gospodarczy, ma odzwierciedlenie w opracowanej Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju (ma być przyjęta przez rząd jeszcze w maju br.).

Nowa polityka regionalna

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: wtorek, 26, kwiecień 2011 00:00

Jarosław Komża

Odsłony: 2944

Autorzy Koncepcji założyli, co podkreślają jako nowość, równorzędne traktowanie aspektu przestrzennego z aspektem społeczno-gospodarczym (o KPZK pisaliśmy już na łamach DWW).

[Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego](#)